

Stephen Christopher Yaxley-Lennon aka „Tommy Robinson“

Autor: Greg Johnson

V pátek 25. května byl před budovou Korunního soudu v Leedsu zatčen britský protimuslimský agitátor Tommy Robinson, když živě přenášel příchod obviněných příslušníků muslimského gangu prznitelů dětí do budovy, kde si měli vyslechnout rozsudky. Trvalo to více než hodinu.

Robinson byl následně odsouzen za pohrdání soudem. Informování o případu muslimských násilníků bylo totiž až do ukončení procesu výrazně omezeno a případné porušení těchto nařízení mohou jejich obhájci využít k podpoře žaloby pro zmatečnost.

Ano, Robinson svým konáním skutečně zvýšil pravděpodobnost, že *obžalovaní od soudu odejdou svobodní*.

Robinson se navíc nemůže hájit neznalostí zákona – loni byl totiž zatčen ze stejného důvodu při soudu s obviněnými ze skupinového znásilnění v Canterbury. Jeho rozsudek byl

podmínečně odložen. Podmínka zněla, že se ničím podobným znovu neproviní v následujících 18 měsících. Jelikož to porušil, poslal ho soud na 13 měsíců za mříže. Současně bylo na případ (*muslimů*) pro tisk uvaleno informační embargo – zřejmě proto, že stále probíhá. V září mají prý stanout před soudem další podezřelí.

Ohrožení Robinsona a jeho bezpečí ve věznici ze strany početných nebělošských a muslimských trestanců je samozřejmě nešťastné, stěží to ale může posloužit jako argument proti jeho uvěznění – dostal by tak *de facto* bílko šek na beztrestné porušování zákona. Rozhodně by se mu však za mřížemi mělo dostat zvláštní ochrany.

Britská vláda požívá oprávněné nedůvěry za své „úspěchy“ při ututlávání masového znásilňování bělošských dětí **muslimskými gangy**. A to už vůbec nemluvíme o kritice, již si zasluhuje za potlačování nesouhlasných postojů v otázkách rasy a imigrace. Proto se na Robinsonovu obranu zvedla bouře nevole a na adresu vlády prší obvinění z potlačování svobody slova a zametání skandálu pod koberec.

Na chvíli se však zastavme a promysleme to.

Každý právní systém má své mouchy. Postavení pohrdání soudem mimo zákon však mezi nelegitimní, orwellovské formy útisku nepatří. Má totiž za cíl zajistit řádný proces, nezbytný k dosažení spravedlnosti. **Opakuji, že Robinson svým zásahem do procesu umenšil pravděpodobnost, že dojde k potrestání zločinců.** Přes to všechno se v pátek vydal k soudní budově.

O jeho pohnutkách se lze jen dohadovat. Jelikož už byl za stejný prohřešek potrestán, jasně věděl, do čeho jde. Publicita spojená s jeho kouskem mu tak stála za riziko osvobození gangu násilníků. Takové rozhodnutí nelze nazvat jinak než neuvěřitelně sobecké a těžko dospět k jakémukoliv jinému závěru, než že Tommy Robinson je morálně lehkovážný a zřejmě i poněkud natvrdlý.

Tommy Robinson mohl v pátek 25. května rozšiřovat povědomí veřejnosti o muslimských ganzích znásilňujících děti na libovolném místě Spojeného království. Zvolil si však to jediné, kde mohla jeho přítomnost dosažení spravedlnosti obětím ztížit, namísto aby mu napomohla. Zkuste se nad tím na moment zamyslet. Je to skutečně šokující chyba v úsudku.

Nacionalisté by se tedy neměli ochotně hotovit k obraně Tommyho Robinsona.

Věrnost našemu „týmu“ je chvályhodná. **Naše první a hlavní loajalita by však měla patřit naší věci.** A pokud ji někdo poškodí, nesmíme se bát na to upozornit. Tommy Robinson poškodil věc spravedlnosti pro oběti týratelů dětí. Jejich stíhání a zdárné odsouzení neulehčil – naopak jej učinil obtížnějším.

Proti zastáncům bělochů stojí celý systém a našimi jedinými spojenci jsou pravda a spravedlnost. Věrohodnost si nejspolehlivěji můžeme získat tím, že budeme říkat pravdu a bránit spravedlnost.

Tommy Robinson ale pravdu a spravedlnost na své straně nemá. Doufám, že se mu dostane náležité ochrany ve vazbě i spravedlivého procesu, který s takou lehkostí upírá jiným. Probělošští aktivisté po celém světě si však musejí strážít svou věrohodnost, a ne jí marnotratně vyplývat v bělošské období barevných rasových bouří, založené na chybném předpokladu, že Tommy Robinson je mučedník za svobodu slova a spravedlnost pro oběti gangů muslimských pedofilů. Trayvon Martin a Michael Brown nebyli nevinní dětští mučedníci zabití rasisty. Stali se oběťmi svého mizerného úsudku a lehkomyšlnosti. Totéž lze říct i o Tommym Robinsonovi.

Britský globalistický, multikulturalistický establishment se – postaven před hroživé následky nebělošské imigrace a nevyhnutelného vzestupu bělošského populismu a nacionalismu v reakci na ni – zjevně musí k zachování své moci uchýlovat k drakonickým totalitárním opatřením. Dochází tak k mnoha autentickým případům, kdy politická třída i média tutlají na běloších páchané zločiny barevných. Nouze není ani o skutečné příklady orwellovské cenzury, sledování a perzekuci britských probělošských aktivistů.

Svou podporou i protesty bychom tak měli šetřit na skutečné oběti, nikoliv Tommyho Robinsona.

Úvaha Grega Johnsona *Why I Don't Support Tommy Robinson* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 28. května 2018.

Úvaha je k dispozici i jako zvuková nahrávka **zde**. Přihlásit se k odběru podcast příspěvků Counter-Currents Publishing je možné přes RSS feed **zde**.